

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ЖИРУВАННЯ ШКІР

Сорока Ю.Ф., Лагодна К.М., Ніконова А.В., Андрєєва О.А.

*Київський національний університет технологій та дизайну
sorokayulia18@ukr.net*

На сьогоднішній день при удосконаленні відомих та розробці нових способів жирування шкір актуальним залишається застосування сучасних жирувальних матеріалів, які б не тільки забезпечували належні пружно-пластичні властивості шкіри, а й суттєво зменшували кількість забруднюючих речовин у техногенних стоках.

З цією метою для розширення асортименту матеріалів для обробки шкір досліджено процес жирування серією жирувальних препаратів на базі синтетичних жирів Synthol EW 321 та Synthol MC (препарати №1, №2) та сульфатованого натурального жиру Sulphirol C (препарат №3). Процес жирування проводили за відомою технологією виробництва шкір для верху взуття при витраті 4,0, 6,0 та 8,0 % (у перерахунку на активну речовину). Ніяких ускладнень не було виявлено, зразки шкір до нанесення покриття мали приємний гриф, наповненість, чисту, шовковисту лицьову поверхню. Експериментально підтверджено придатність зазначених матеріалів для обробки та визначено, що такі основні фізико-хімічні та механічні показники шкір як міцність та еластичність забезпечуються при витраті 6,0 % препаратів №1, №2 і 4,0 % препарату №3.

У подальшому для виявлення ефективності використання зазначених матеріалів досліджено ступінь відпрацювання робочих розчинів, який визначали спектрофотометричним методом на приладі ULAB 102 UV. Для цього визначали концентрацію жиру у вихідному та кінцевому розчинах за графічною залежністю «оптична густина – концентрація жиру у розчині». Таким чином було встановлено, що максимальний ступінь відпрацювання (63,9 %) має місце при застосуванні 4 % препаратів №1 та №3; з підвищенням витрати цих матеріалів до 8 % даний показник зменшується на 22,6 та 62,1 % відповідно. При застосуванні препарату №2 зберігається аналогічна тенденція: найкращий ступінь відпрацювання (56,2 %) при мінімальній його витраті, а найменший (40,6 %) при витраті матеріалу 6,0 %. Виявлені закономірності можна пояснити різним характером розподілу та взаємодії застосованих жирувальних препаратів у структурі дерми. Одержані результати будуть використані при розробці нових способів жирування шкір.